

MENIGHETSSIDEN

på
kirkebakken

KORALIS: Under ledelse av Rolf Meyer Tallaksen holdt Koralis tonen høyt og lavt.

Grimstad sang – i uværet

TROMPET: Sogneprest Hjalmar Bjerga akkompagnerte på trompet.

I det verste uværet Grimstad har opplevd hittil i år – med sludd og snø og regn, og med kuling i kastene – søkte tøffe veifarende søndag ettermiddag ly og tørke i kirkebenkene.

DANS: Sara Isaksen (t.v.) og Mathilde Gjesteland framførte kveldens krevende dans.

Og ikke bare fikk de ly. De fikk også det som egentlig var motivet for kirkebesøket, nemlig en god times stund med sang, musikk og dans, i det som var annonsert som «Grimstad synger». Etter en felles oppvarmingsøkt for stemmebånd og magemuskler – under god ledelse av kantor Torun Fløistad

Rike og sogneprest Hjalmar Bjerga på trompet – fikk de fremmøtte synge med i toner og tekster av det oppbyggelige slaget,

Tilbake sto heller ikke sangene barnekoret, Grimstad kirkekor og Koralis fremførte. En god blanding, noe for enhver hørsel. Det mest kreative ny-

BLANT FOLKET: Kormedlemmene i GriKK og Koralis møtte folket i kirkebenkene.

skapende i sangtiden, var for øvrig at kveldens maestro i tur og orden kommanderte korenes basser, tenorer, alter og sopranner ut i kirkerommet blant folket i kirkebenkene. Det gode påfunnet skapte faktisk såpass ekstra nærhet og engasjement, at det kan gjentas ved neste anledning.

– Morsomt! Litt annerledes! Veldig bra! En flott avveksling fra OL-sendingene, var noen av kommentarene på vei ut i fortsatt uvær.

► **Stein Gjulem**
Menighetsskribent

I REDAKSJONEN:

Marit Sørland
masoerla@online.noEivind Landmark
eikala@gmail.noStein Gjulem
steingjulem@hotmail.com

Kirken er møteplass for glede og livsmot!

Det er fastetid nå frem til påske. I kirken blir vi møtt med bibeltekster som tar oss mennesker på alvor med alt vi er. Vi kommer med våre liv, med både lyse og mørke sider. Det gode er at vi kan få håp og mot både for dagen og

morgendagen. «Frifinnelse og liv for alle» er ord som møter oss i søndagens gudstjeneste. Vi blir møtt der vi er, slik vi er, av en som gir alt for oss. Det er tid for liv!

God fastetid og velkommen til kirken!

Hjalmar Bjerga

Kirkekalender
for Grimstad
kirke

Mars 2018

► Torsdag 1. mars

Babysang. Koriander og Kirkekoret øver.

► Søndag 4. mars

Menighetsfest med årsmøte. Eget opplegg for barna under årsmøte.

► Onsdag 7. mars

G-kor på Jappa.

► Torsdag 8. mars

Babysang. Koriander øver.

► Fredag 9. mars

«Aksjon flyktning» – alle kommunens konfirmanter.

► Lørdag 10. mars

Tårnagenter.

► Søndag 11. mars

Familiegudstjeneste ved Gunnar Edvard Nielsen Gundersen og Hjalmar Bjerga.

► Onsdag 14. mars

Konfirmantene i kirka.

► Torsdag 15. mars

Babysang. Kirkekoret øver.

► Søndag 18. mars

Framføring av Matteus- pasjonen med GriKK, Lund kirkekor og solister. Åpning av påskeutstillingen. Utstillingen er åpen fra 18. mars under alle arrangementer i kirken, og dessuten dagene 26., 27. og 28. mars kl. 12-14.

► Tirsdag 20. mars

Kirkens Nødhjelp – aksjonen. Konfirmantene deltar.

► 20. og 21. mars

Påskevandringer.

► Onsdag 21. mars

G-kor på Jappa.

► Torsdag 22. mars

Refleksjonskveld med biskop Stein Reinertsen – «Å være biskop».

► Fredag 23. mars

Skolegudstjeneste.

► Søndag 25. mars

Gudstjeneste ved Helge Spilling og Andrea Maini.

► Torsdag 29. mars

Skjærtorsdagsgudstjeneste ved Hjalmar Bjerga og Torun Fløistad Rike.

► Fredag 30. mars

Langfredagsmesse ved Hjalmar Bjerga og Torun Fløistad Rike.

► Søndag 1. april

Høytidsgudstjeneste ved Hjalmar Bjerga og Torun Fløistad Rike.

Ikke bispevisitas –
men besøk av biskopen

BISKOP: På refleksjonskvelden i Grimstad kirke 22. mars vil biskop Stein Reinertsen snakke om det «å være biskop».

Torsdag før påske, 22. mars, kommer biskop Stein Reinertsen til Grimstad kirke. Der blir det en samtale om hva det vil si «å være biskop».

Refleksjonssamtalen tar utgangspunkt i den egyptiske biskop Thomas' tanker slik de presenteres i Eyvind Skeies bok, i «Kjærlighetens sirkel». Inger-Helen Kilsti og Kari Hunsager leser aktuelle tekster,

OPPLESNING: Som utgangspunkt for samtalen skal Inger-Helen Kilsti være med å lese tekster fra Eyvind Skeies bok om den egyptiske biskop Thomas.

blant annet om Kallet, om Ja-et, om Biskopen som disippel, om Ørken og fruktbart land, om Sansene i messen og om Stoltheten over korset.

Underveis i samtalen blir det «refleksjonsmusikk» ved kantor Torunn Fløistad Rike på klaver og sogneprest Hjalmar Bjerga på trompet. Grimstad kirkekor setter tonen, og holder den fram til avsluttende fellessang i menigheten. Ja, faktisk i alle menighetene, siden denne biskop-kvelden er et felles arrangement mellom Grim-

stad, Fjære, Landvik og Eide menigheter.

Selvsagt åpen for alle, som lurer på hvordan det egentlig er å være biskop – i og utenfor kirkerommet. Biskop Stein Reinertsen sier han gleder seg. Det gjør mange andre også.

Velkommen til en spennende før-påskekveld!

► **Stein Gjulem**
Menighetsskribent

TIL ETTERTANKE

Herrens visdom svigter ej,
derfor mener han, som jeg.

Piet Hein

Menighetssidene

26-31:

► **TEKST** og bilder til disse sidene er levert vederlagsfritt av bidragsytere som er tilknyttet Grimstad menighet og ikke Adressas redaksjon. Adressa har redigert innholdet.

MENIGHETSSIDEN

Han liker å arbeide med

SKUTEKLUBBEN: Fra venstre: Axel Kaltenborn, Herbert Waarum, Arnt Hansen, Tormod Haldorsen, Ulf Jenssen, Nere Igland, Axel Kaltenborn (nærmest). Kåre Eigeland og Arild Stad var ikke til stede.

UNDER ARBEID: Barken «Silas», modellbygger er Axel Kaltenborn.

LESEPULT: Kirkeinteriør: Leseputt fra 1981.

MINIATYR: En av Herberts minste skutemodeller.

FINGERFERDIGHET: Denne lenken har Herbert skåret av ett stykke tre.

NYESTE VERK: Herbert Waarum med modell

Det er lenge siden Herbert Waarum (94) laget sin første plastbåt – og dermed ble opphavsmann til en hel industri på norsk

jord. Men helt opp til dags dato er han stadig aktiv med hendene sine.

Kirkesidene har besøkt han både på snekkerverkstedet hjemme i kjelleren på Boddan,

og i modellskuteklubben som holder til i Norkirken.

– Hva er det siste du har laget, Herbert?

– Det er en bark i glassmonter. Den har 20 seil – jeg bruker løvtynne skiver av lindetre, de er lette å forme som seil.

– Hvor lang tid tok det å lage den?

– 50 timer.

Treskjæring og modellskuter

Herbert minnes Olav Repstad, som var skolestyrer i Landvik. Han holdt noen populære kurs i treskjæring. I 1992 startet Herbert en klubb for dem som var interessert i å bygge modellskuter. Der ble Teddy Andersen fra Arendal med som instruktør – han var spesialist på modellbåter.

– Skuteklubben har holdt det gående siden?

– Ja, vi samles åtte stykker hver torsdag formiddag i kjøkenet på Norkirken. Vi diskuterer tegninger og har skuteprat – og avslutter alltid med å lese dagens tekst. Vi disponerer et verksted også, men mange av oss trekker på årene, så vi er ikke så aktive der lenger.

I REDAKSJONEN:

Marit Sørland
masoerla@online.noEivind Landmark
eikala@getmail.noStein Gjulem
steingjulem@hotmail.com

hendene

av en bark.

– Hvor mange båter har det blitt gjennom årene?

– Omkring 250, antar jeg. En av de sist tilkomne medlemmene har forresten en modell under arbeid – det er barken «Silas», den kjente Grimstadskuta. En annen av medlemmene holder på med skoleskipet «Sørlandet» – i stor målestokk! Den dagen Kirkesidene var inn-

om, hadde skuteklubben besøk av en bachelor-student fra UiA. Som oppgave i multimedieteknologi skulle han lage en 3D-modellering av seilskuta «Polycarp», som henger i Landvik kirke. Det er skuteklubben som har bygd den også.

Brukkunst til kirkerommet

Det flotte kirkeskipet «Guld-

regn» som henger i Grimstad kirke, tok Herbert Waarum initiativ til i 1967. Det ble laget av en mandalskar.

– Men du drev med treskjæring allerede før skuteklubbens tid?

– Ja, jeg har alltid likt å få til ting med hendene. Noe av det første jeg laget til kirka var lese-pulten. Det var til hundreårsju-

bileet i 1981. Jeg brukte detaljer fra prekestolen i utskjæringene, og biskopen måtte godkjenne den.

Siden har Herbert laget mange flere vakre bruksting: 2 prosesjonskors, kollektkurver, salmebokhyller, mini-alter i det ene sideskipet, oppslagstavler, småbord til bruk under altergangen. Hele tiden hat han

vært nøye på at det nye interiøret skal passe stilmessig til det gamle.

Kirkesidene er full av anerkjennelse for alt det Herbert Waarum bidrar med.

► **Eivind Landmark**

Menighetsskribent

MENIGHETSSIDEN

Terje Vigen og Stine Sofies Stiftelse

FJÆRE KIRKE: «Ved Fjære kirke jeg så en grav... med vilde blomster iblandt»

«Nåde for rett», «Død hvor er din brodd?». Morgenandakten i NRK var 15. januar knyttet til hendelser i Grimstad. Journalist og forfatter Tømm Kristiansen brukte følgende ord:

«Det står en ung kvinne bak blondegardinene med et gråtende barn på armen. Hun ser etter mannen, der han ror ut Hesnessundet. Du kjenner denne historien fra Grimstad, fra Napoleonkrigens dager. Folket var utarmet under britenes blokkade. Så nå ror han over havet til Danmark for å kjøpe korn. Det er en barsk historie, et helledrama, der han blir oppbragt av en britisk korvett på hjemturen og havner i britisk fangenskap. Fem år i prisonen, som Henrik Ibsen dikter. Da han kom hjem var familien død. Huset på Hesnes var overtatt av fremmede. Siden levde han ensom, som los.

Jo, vi husker historien, men glemmer gjerne høydepunktet. Da losen i eldre år berger en yacht med revnet storseil og fokk, og ser hvem som står til rors. Det er lorden fra den gang, han som under krigen beordret den fattige fisker i sjøen og deretter sendte ham i prisonen. Nå er han her med egen familie. Og hevnen er søt. Los over lord. Nå

BESKYTTELSE: Død, hvor er din brodd? Den sitter i hennes mor som skapte en stiftelse til beskyttelse av barn.

er det han, losen, som har all makt, og kan gjøre den samme ugjerning, her i tåka hvor ingen ser dem. Men det er det losen ikke gjør. Han lar nåde gå for rett. For har ikke lordens lady et barn på sin arm? Nåden, det er den som seier. Rettferdig er ikke nåden, men den er større enn den søte hevnen.

Jeg passerte Fjære kirke engang for femten år siden. Der står en bauta med snirklete skrift. «Thærie Wiighen», i gammel dags språkform. Men han fantes jo ikke. Dette er en bauta over en litterær skikkelse.

Så blir jeg oppmerksom på noen lekende barn, der på kirkegården. De morer seg blant de døde. En gravstein er endog pyntet med fargerike ballonger. «De feirer en bursdag», får jeg vite. Jeg går fram til ungene og leser på steinen. Og alt stopper. STINE SOFIE, står det. Død 19. mai år 2000. Baneheia, husker

jeg. Hun var åtte år, voldtatt og drept med en kniv i hjertet. Ett av barna sier til meg: «Dette ville Stine Sofie likt altså!»

Død, hvor er din brodd? Den sitter i hennes mor som skapte en stiftelse til beskyttelse av barn. Hun har gjort døden til en seier for andre unger.

Imens danser ungene på Stine Sofies grav. Deres savn er snudd til en gledens fest. Hadde Frans av Assisi vært her nå, ville han lært dem en bønn:

Herre, gjør dem til redskaper for din fred. La dem bringe kjærlighet der hatet rår.

Hjelp dem å bringe tilgivelse der urett er begått.

Så ville han snudd seg mot dem tror jeg, og gitt et oppdrag:

Dere skal bringe lys der mørket ruger.

Bring latteren og leken og gleden dit hvor sorg og tyngsel rår.»

TERJE VIGEN: Vi husker historien, men glemmer gjerne høydepunktet: Losen lot nåde gå for rett.

(Gjengitt med tillatelse fra Tømm Kristiansen og andre involverte.)

Andakten ble avsluttet med Anita Skorgan, som sang: «Takk for hver dag på jorden»

Klassisk korverk i Grimstad kirke 18. mars

► **GRIMSTAD KIRKEKOR** sammen med Lund kirkekor framfører «Matteuspassjonen» av Heinrich Schütz i forbindelse med åpningen av årets påskeutstilling. Det er søndagen før palmesøndag.

Teksten er rett og slett lidel-

seshistorien slik den står hos evangelisten Matteus kap. 26-27. Hele verket tar tre kvarter, og synges på norsk. Det er ingen instrumenter ved siden av, men 8-10 solistroller: Peter, Pilatus, Judas og andre. De hentes fra korenes egne rekker. Lundko-

rets dirigent Ben Tore Beisland er evangelist, bare rollen som Jesus er hentet utenfra.

– Musikken er fra 1665, men er overraskende aktuell i tonespråket, forteller Torun Fløistad Rike, som skal være dirigent. Schütz er musikalsk sett en for-

løper for Bach, som kommer et hundreår seinere.

– Verket er en fin forberedelse til påsken, tilføyer kantor Torun.

Påskeutstilleren i år heter Tollef Thorsnes. Han er treskjærer. Konserten framføres også i

Lund kirke søndagen før, i vanlig gudstjenestetid.

► **Eivind Landmark**
Menighetsskribent

I REDAKSJONEN:

Marit Sørland
masoerla@online.noEivind Landmark
eikala@gmail.noStein Gjulem
steingjulem@hotmail.com

VED HUSETS PIANO/ORGEL: Dagfrid Akselsen gleder seg over å spille de flotte salmemelodiene.

På en øde øy med salmeboka

Det er mer enn usannsynlig at Dagfrid Akselsen vil havne på en øde øy. Men hvis ei bok måtte velges til et slikt opphold, måtte det bli salmeboka!

Dagfrid Akselsen, snart 80 år, er lærerutdannet. Så gikk hun i orgellære hos domorganisten i Trondheim i et år. Som student var hun vikar for organisten i Vår Frue kirke i Trondheim. Allerede da ble hun godt kjent med kirkens liturgi og salmemelodier. Her i Aust-Agder jobbet hun i 17 år i musikkskolen. Hun hadde 2 år som vikar for organist Knut Sæther i Grimstad kirke. Deretter ble det 10 år som organist i Froland/Mykland. Som pensjonist meldte hun seg til tjeneste som organistvikar, men måtte gi seg etter et par år. Synsfeltet var blitt for begrenset på grunn av grønn stær. Hun så bare en begrenset del av notebildet.

Salmene – den erfarte Bibel

Tilbake til den øde øya. En del fromme mennesker ville nok sagt at det er Bibelen de ville tatt med. – Bibelen uttrykker jo løfter som jeg tror på, sier Dagfrid. Men for meg er Salmeboka den opplevde Bibel. Gjennom de over 900 salmene er det meste av kristendommen uttrykt på en personlig måte. For meg er salmer en stor gledeskilde.

– Du ba meg finne en salme som uttrykker min tro. Men både troen og livet har så mange sider som ikke kan uttrykkes i en enkel salme. Heldigvis er salmeboka så rik og allsidig at du der kan finne noe for enhver livssituasjon, enten det er motgang og sorg, eller glede, takk og tanker på framtiden. En salme av Svein Ellingsen lyder slik: «Vi rekker våre hender frem som tomme skåler. Kom til oss, Gud, og gi oss liv fra kilder utenfor oss selv.» Den uttrykker blant annet tro på en Gud som hører bønn. Trond Kvernos melodi passer som hånd i hanske. Noe som også betyr mye for meg. –Ofta er troen tynn som en sytråd. Da hjelper det å tilbe Gud

i felles lovsang. En salme av Svein Ellingsen uttrykker det slik: «Vår lovsang skal møte deg Kristus. Der lar du deg finne.» Det ligger en hemmelighet og styrke i felles lovsang.

– En salme som for meg er sann i flere av livets faser er salmen. «Jeg er i Herrens hender når dagen gryr i øst.» Den salmen kan jeg stå for. Den representerer summen av min kristne tro. Sigurd Lundes melodi er sangbar og enkel. Teksten er traust og trygg.

1. Jeg er i Herrens hender når dagen gryr i øst. Hver morgen han meg sender sitt ord med lys og trøst. Hva dagen meg vil bringe av glede og av savn, jeg kan på bønnens vinger få kraft i Jesu navn.

2. Jeg er i Herrens hender med alt som med meg skjer. I smil og gråt jeg kjenner at Herren er meg nær. Om jeg i dype daler må gå den tunge vei, fra himlens høye saler hans øye følger meg.

3. Jeg er i Herrens hender når dagen dør i vest. Min synd jeg stilt bekjenner for ham, min høye gjest. Han gir meg him-

lens nåde og setter englevakt, for natten han vil råde med helig guddommakt.

4. Jeg er i Herrens hender når dødens bud meg når. Mens lyset stilt nedbrenner, fra ham jeg hilsen får. Han gir meg stav i hånd, han gir meg trøst i sinn, og glemt er ve og vån på vei til himlen inn.

(Erling Tobiassen 1932)

– Denne salmen matcher hele livet. Den gjelder i en travel arbeidsdag og når «det lir mot kveld».

Norsk Salmebok 2013

Det er denne siste utgaven av salmeboka Dagfrid ville ta med seg til den øde øya. Her er gamle, gode salmer representert, men først og fremst er Dagfrid glad for alle de nye salmene som er kommet med. Noen av dem er litteratur (poesi) på høyt nivå.

–Jeg setter spesielt pris på diktere som Edvard Hoem, Svein Ellingsen og Eyvind Skeie. Komponister som Sigvald Tveit, Egil Hovland, Trond Kverno. Og ikke minst Henning Sommerro med de uventede klangene. De er ny-skapende salmekomponister.

Dagfrid Akselsen er født i Karasjok. Hennes far skulle starte en samisk folkehøyskole. Dagfrid var bare 3–4 år da familien måtte flytte sørover på grunn av krigen. Selv husker hun ikke mye fra disse åra. Men samisk kultur ble en viktig del av familiens liv. I salmeboka har vi fått noen samiske salmer. Blant annet er «Jeg er i Herrens hender» oversatt til sørsamisk.

– Samisk kultur har en klangbunn i mitt indre. Jeg blir glad når disse salmene synges.

Norsk salmebok 2013 er også en bønnebok. De siste 200 sidene er viet bønner til bruk i alle tenkelige livssituasjoner. Enda en grunn til å ta den med til øya!

Dagfrid Akselsen ser lyst på framtiden når det gjelder bruken av den flotte salmeskatten i Grimstad kirke.

– I Grimstad kirke har vi en fantastisk organist. Torun Fløystad Rike gjør mye for å fornye salmesangen i kirka. Og når soknepresten, Hjalmar Bjerga, også er musiker, har salmene gode kår.

► Marit Sørland
Menighetsskribent